

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.
TOIMITUSKUNTA:
 W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.

TOVERI
 (The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Company.
 Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.
 AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA:
 For 1 year \$3.50; For 6 Months, \$1.75; For 3 Months, \$1.00; For 1 Month 40c.

Ilmestys hinta 40c palstatuomalta. Kuoleman-ilmotukset \$1.50 kerta ja muistovärsyillä \$2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, haju- ja nimenmuuttol-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuomalta: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c. Satunnaisista ilmoituksista tulee rahaa seurata mukana. Englanninkielestä suomenkieleksi kääntäminen maksaa.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:

1 vuosikerta \$3.50; 6 kuukautta \$1.75; 3 kuukautta \$1.00; 1 kuukausi 40c.
SUOMEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:
 1 vuosikerta \$5.50; 6 kuukautta \$3.00.

Huoneusto sijaitsee 10:n ja Duane katujen kulmassa.
 Telefooni: konttori 365, toim. 832.

Yleisäänestys- ja aloiteoikeus Wyomingiin?

Wyomingin lainlaattajakunnassa on parhaillaan käsiteltävänä kysymys yleisäänestys- ja aloiteoikeuden myöntämisestä kansalle. Lainlaattajakunta ei kuitenkaan voi suoraan esittää sellaista lakia lailla, koska se edellyttää perustuslain muutosta, mutta se voi alistaa kysymyksen yleisäänestyksellä päätettäväksi ja siitä siellä oikeastaan onkin kysymys.

Sikäiläiset patavanhoitajat lainlaattajakunnan jäsenet tietävät, että kun se pääsee äänestyskäsittelyyn, niin sen laiksi tuleminen on kutakuinkin varma. Ja siksi siitä onkin niin paljon puhumista. Lainlaattajakunnassa on joitakin porvarillis-vapaaehtoisia ja niiden taholta asiaa ajetaan. Kysymys on nyt siitä, tulevatko sikäiläiset demokraatit täyttämään lupauksensa, jonka tekivät vaalien edellä.

Yleisäänestys- ja aloiteoikeus voittaa hiljolleen alaa länsivaltioissa, mutta väärin olisi selittää kansanvaltaisuuden täällä vastaavassa määrässä kasvavan. Näiden oikeuksien myöntämisen kansalle ei sellaisenaan merkitse kansanvaltaisuudesta lainlaadinnassa, ellei kansa, s. o. työväestö, valvettu myöskin käyttämään omaksi hyväkseen niitä oikeuksiaan. Mutta vaikka niitä ei osatakaan käyttää läheskään sillä tavalla kuin niitä voitaisi käyttää, niin on niiden olemassaolo siltikin tärkeä, sillä ilman niitä ei kansanvaltaisten lainlaadintaa voi olla mahdollista. Paljon riippuu mahdollisesti siitä, minkälaiset nämä oikeudet ovat, s. o. mitä kaikkea niihin sisältyy. Niihin pitäisi sisällyttää lakiesitysten aloiteoikeus mahdollisimman yksinkertaisessa ja käytännöllisessä muodossa, lainlaattajakunnan laatimien lakien tarkastus- ja perustuslakien ilman mitään kohtuuttomia ehtoja ja kaikkien virkailijain takasinkutusoikeus, siihen luettuna tuomaritkin. Ja kaiken tämän olisi tapahduttava vain yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Minkälaisia lakia Wyomingissa suunnitellaan, ei saamistammetiedonannoista käy selvillä, mutta ellemmehänsä käsitä väärin sikäläistä lainlaattajakuntaa, niin liian suuria oikeuksia ei siltä liene syytä toivoa. Sikäläinen työväen vaaranalaisuusvakuutuslaki on yhtenä esimerkkinä siitä; joskin se wyomingiläisessä elämässä oli suuri edistysaskel, niin omalla alallaan on se mitä puutteellisin ja samaa saattaa pelätä nykyin kysymyksessään olevasta laista.

Wyomingin työväen tulisi unoittensa kautta painostaa tämän lain äänestyskäsittelyä. Se on kaikissa tapauksissa saavuttamisen arvoisen, sillä voidaanhan sitte järjestyneenä joukkona sitä käyttää sikäli kuin osataan.

ASKEL OIKEAAN SUUNTAAN

Työväen sanomalehdistö on merkittävä luokkataloustalouden ei voida arvioida liian suureksi. Ilman sitä on työväestö ikäänkuin hajallaan oleva armeija, tietämättä ollenkaan miten olisi meneteltävä, miten yhteinen taistelu järjestettävä. Ja jos missään, niin Amerikassa on työväestö vailla sanomalehdistöä. Vaikkakin työväen taistelua oikeuksiensa ja vapuutensa puolesta edistämässä ja työ- sekä elinolojensa parantamisessa.

Joskin säännöissä on kohtia, joista pintapuolisesti voi saada sellaisen käsityksen, että kysymyksessä on vain American Federation of Laborin vanhoillisen "kannan hyväksyvä" lehdistön tukeminen, niin siltäkään ei asiantilaa ole siten. Kysymys on vain siitä, että lehdet joille kannatus annetaan, eivät saa tukea kilpailevia järjestöjä, siis ovat pakotettuja pysymään erillään hajoittavista pyrkimyksistä.

Pyrkimystä on tervehdittävä ilolla. Se on merkki siitä, että itsenäisen sanomalehtitarpeen jätelä tulee itsenäisen poliittisen toiminnan tarve. Toivokaamme että unionistit järkiintyvät siihen mennessä siinäkin suhteessa niin paljon, että liittyvät kannattamaan sosialistipuoluetta, koettamatta perustaa omaa jonkinlaista porvarillis-liberaalista työväenpuoluetta, josta kuitenkin loppujen lopuksi joutuvat liittymään itsenäiseen luokkapolitiikkaan.

Mikään liike ei voi menestyä ja tuottaa tuloksia muuten kuin voimakkaan sanomalehdistön avulla. Se on yhtä totta kuin sekin, että olipa liike työväestölle porvarillisia lehtiä, siten nautti- en myrkyä, jonka vaikutuksesta sen luokkaliike on sellaista selkärangatonta ja hajanaista, vailla todellista luokkahenkeä kuin se on. Mikään liike ei voi menestyä ja tuottaa tuloksia muuten kuin voimakkaan sanomalehdistön avulla. Se on yhtä totta kuin sekin, että olipa liike työväestölle porvarillisia lehtiä, siten nautti- en myrkyä, jonka vaikutuksesta sen luokkaliike on sellaista selkärangatonta ja hajanaista, vailla todellista luokkahenkeä kuin se on. Mikään liike ei voi menestyä ja tuottaa tuloksia muuten kuin voimakkaan sanomalehdistön avulla. Se on yhtä totta kuin sekin, että olipa liike työväestölle porvarillisia lehtiä, siten nautti- en myrkyä, jonka vaikutuksesta sen luokkaliike on sellaista selkärangatonta ja hajanaista, vailla todellista luokkahenkeä kuin se on.

Mutta amerikalainen työväestökin näyttää hiljolleen heräävän siitä horrostilastaan, jossa se on vuosia uinunut ja raatanut, se alkaa käsitellä sanomalehdistön suuren merkityksen luokkaliikkeen palveluksessa. Sitä on todistuksena m. m. äskettäin New Yorkissa pidetty sikäläisten unionien hoitannon alla toimivan n. s. Labor Publicity järjestön perustava kokous, jossa puhui m. m. Gompers, antaen sen lausuntonsa, josta jo ennen olemme kirjoittaneet. Niin vastenmielisiä kuin se onkin, täyttämättä Gompersinkin myöntää, että työväestön on kontrolloitettava sanomalehdistö jos se mieli saada siltä kunnollista palvelusta. Ja samalla täytyi hänenkin myöntää, joskin kautta raintain, että hänen niin katkerasti vihamiansa sosialistinen sanomalehdistö on ainoa joka kaikella voimallaan on jokaisessa työtaistelussa asettunut tukemaan työläisiä. Kokouksessa suunniteltiin uutistoimiston perustamista ja työväenlehdistön tukemista, ollen kysymyksessä erikoisemmin New York Callin, sikäläisen sosialistisen päivälehdin, jota muutamat unionit ovatkin jo tukenet, kannattaminen. Liitto hyväksyi toimintansa ohjeeksi seuraavat säännöt:

"Tämän järjestön pääasiallinen tarkoitus on kaikilla laillisilla keinoilla edistää Amerikan työväenliikettä julkisen sanan kautta.

eteli-Amerikalle yhteisen) työväenliikkeen auttamista ja kehittämistä.

"Tämän järjestön tarkoituksena on edistää Amerikan työväenliikkeen julkisen sanan järjestelmälliseksi tekemistä, niin että kaikki tiedonannot tulisivat olemaan enemmän yhtenäisiä, todennukaisia ja virallisista ja niin että yhteistoiminnan kautta voitaisiin ottaa työväen lehdistön palvelukseen parhaiten saatavissa olevat kyyt ja siten tuotettaisiin parhaita tuloksia järjestyneelle työväelle.

"Tämän järjestön tarkoituksena on järjestää ja auttaa sanomalehti-propagandaa kansallisten ja kansainvälisten unionien hyväksi, taatakseen niille mahdollisimman hyvät tulokset.

"Tämän järjestön tarkoituksena on kieltää tunnustuksensa ja kannatuksensa luopujajärjestöiltä ja kilpaileviltä järjestöiltä.

"Tämän järjestön tarkoituksena on kieltää tunnustuksensa sanomalehdistä, jotka kieltäytyvät huomioonottamasta ja painattamasta virallisista unionien uutisia.

"Tämän järjestön tarkoituksena on tehdä kaiken voitavansa todellisen työväenliikkeen ja todellisen työväenlehdistön rakentamiseksi niin että Amerikan työväenliike olisi mahdollisimman voimakas tukemaan työväen taistelua oikeuksiensa ja vapuutensa puolesta edistämässä ja työ- sekä elinolojensa parantamisessa."

Joskin säännöissä on kohtia, joista pintapuolisesti voi saada sellaisen käsityksen, että kysymyksessä on vain American Federation of Laborin vanhoillisen "kannan hyväksyvä" lehdistön tukeminen, niin siltäkään ei asiantilaa ole siten. Kysymys on vain siitä, että lehdet joille kannatus annetaan, eivät saa tukea kilpailevia järjestöjä, siis ovat pakotettuja pysymään erillään hajoittavista pyrkimyksistä.

Pyrkimystä on tervehdittävä ilolla. Se on merkki siitä, että itsenäisen sanomalehtitarpeen jätelä tulee itsenäisen poliittisen toiminnan tarve. Toivokaamme että unionistit järkiintyvät siihen mennessä siinäkin suhteessa niin paljon, että liittyvät kannattamaan sosialistipuoluetta, koettamatta perustaa omaa jonkinlaista porvarillis-liberaalista työväenpuoluetta, josta kuitenkin loppujen lopuksi joutuvat liittymään itsenäiseen luokkapolitiikkaan.

YLÄLUOKKA KÖYHÄLISTÖN HYVÄTEKIJÄNÄ

Kehittymättömyydessä työläispiireissään ollaan jossain määrin epäselvillä sosialidemokratien suhtautumisesta yläluokkalaisten hyväntekeväisyystoimiin. Monet yksinkertaiset porvarit eivät joutuneet täydelle ymmärrykseen saman asian suhteen. Ei ollenkaan käsitteä, miksi työläiset itse asettuvat poikkeittain poremppoisien yrittämissä ojentaa heille itselleen tai heidän osavereilleen auttavaa kättään. Ihmettelijain mielestä, joiden joukossa on sentään sangan usein asian todellista laidasta selvilläoleviakin, pitäisi olla yhdenkäänkään mitään rikollista. Ja toistaiseksi on todellisiin undistuksiin tähtävien liikkeidenkin ollut vaikeaa päästä tuohon saastaiseen peliin käsiksi, sillä kaikki uskonnollisuuden varjossa tapahtuva, olipa se todellisuudessa minkäluontoista tahansa, on yläluokan yksimielisen suojeluksen alaisena ja siis koskematonta.

On siis erittäin opettavaa tutustua niihin vaikutuksiin, mitä nämä laitokset ovat saaneet aikaan. Adolf von Bondorfin julkaisu erikoisen kirjaisen m. m. tanskalaisista lastenkodeista ja kasvatustieteistästä ja paljastuu siinäkin olevista tiedoista yhteiskunnallisiin kysymyksiin perheineen lukijalle mielenkiintoisiksi. Harvat sitä viitsivät loppuun saakka kuunnella. Asiaan innostuneetkin pistäytyvät eteiseen istakseen tupakasta "hengen nautintoa".

Se Minnesotan lakkokahakka, vaikkuti puhuja vähän päästä, oli järjestetty lakkokahakka. Etelä-eurooppalaiset liittyivät unionin, kun lakko alkoi. Valittiin lakkokomitea, kutsuttiin puhujia ja vaatimukset esitettiin kahvosherrille. Kuka voisi sanoa, ettei lakko, jota edustaa oikein lakkokomitea ja lakkolaisien vaatimuksetkin esitetään isännistölle, ole järjestetty lakkokahakka? Ja itse lakkokahakasta, se vasta oli järjestetty taistelua! Eräänkin kerran, kertoi puhuja, muuan etelä-eurooppalainen työläinen kiipesi Hibbingin työväenlehtien lakkokomitealle ja piti sieltä murteellista englanninkielistä näin kuuluvan puheen:

"Kun rotta menes työläisen arkuun ja teke pesänsä sinne ja tahriin arkuun ja haaskaa mitä siellä on, niin työläinen, kun huomaa tämän, ottaa hän rotan pestöön ja polki-

luokan keskuudessa eripuraisuutta ja epäluuloja.

Kaikaista harkittuina rikollisuutta on yläluokan puolelta sen hyväntekeväisyys työväenlehtokan lapsia kohtaan. Siinä sen todellinen tarkoitus on katketa hurstaimman ja tekopyhimman naamarin taakse, sen uhrit ovat työväenlehtokan heikompi jäseniä ja sen salatu seuraukset lopullisesti turmiollisimmat. Siksi se myös herättää syvintä inhoa ja ankara vastustusta köyhälistön vapustaistelijain rivissä. Kun kapitalismin alkuaikoina koneet tekivät mahdolliseksi köyhälistön työn riiston yhä suuremmissa mittakaavassa ei yläluokka saalistamisinnossaan säälinyt edes kaikista nuorimpiakaan lapsia. Vasta kun tuo häikäilemätön riisto uhkasi käydä tuhoisaksi koko köyhälistön olemassaololle ja siten myös kapitalistien tulojen ehtymisen vastaisuudessa yhä ilmeisemmäksi, täytyi valloittajain ryhtyä rajoittamaan lasten työssäkäyttöä vielläpä huolehtimaan jossain määrin muutoinkin työväen suojelamista. Pyrittiin suunnitella samoista syistä ja samoihin tuloksiin kuin metsäläinten rauhoituksella näiden ollessa sukupolvelleen kuoleman vaarassa. Myöhemmin on tuo suojelustyö saanut suurempaa kantavuutta lakkaamatta voimistuvan työväenliikkeen käydessä siihen tarjolla käsiksi. Mutta vielä meidän päivinäkkin harjoitetaan köyhälistölasten työn riistoa vailla kammottavassa mittakaavassa. Mutta siitä huolimatta eivät yläluokan hyväntekeväisyysliikkeet pyri siihen sanallaan puuttumaan. Päinvastoin sängen usein niiden ohjelmassa on "työtaidon ja työharastuksen juurruttaminen köyhälistön lapsiin." Ne siis pyrkivät rakkaustyötä tehdessään tuloksiin, jotta voidaan pitää täysin aiemmillä, aivan rahassa arvioitavana. Ja jos eivät tuossa muodossa luokkautua valvovia jotkut hyväntekijät eväisyysyritykset ole, niin on niillä joku muu yhtä itsekäs tarkoitus. Useimmiten siten harjoitetaan uskonnollista propagandaa ja erittäin laholaiset ovat tässä työssä innostuneita. Suurimman huomion alaisiksi joutuvat lapset, sillä niiltä on helpoin vastaanottavaisuutensa takia muokata erilaisia tarkoituksia palvelemaan. Tämä työskentely on yleistä, mutta siinä eivät yläluokan jäsenet huomaa mitään rikollista. Ja toistaiseksi on todellisiin undistuksiin tähtävien liikkeidenkin ollut vaikeaa päästä tuohon saastaiseen peliin käsiksi, sillä kaikki uskonnollisuuden varjossa tapahtuva, olipa se todellisuudessa minkäluontoista tahansa, on yläluokan yksimielisen suojeluksen alaisena ja siis koskematonta.

Luokan keskuudessa eripuraisuutta ja epäluuloja.

Kaikaista harkittuina rikollisuutta on yläluokan puolelta sen hyväntekeväisyys työväenlehtokan lapsia kohtaan. Siinä sen todellinen tarkoitus on katketa hurstaimman ja tekopyhimman naamarin taakse, sen uhrit ovat työväenlehtokan heikompi jäseniä ja sen salatu seuraukset lopullisesti turmiollisimmat. Siksi se myös herättää syvintä inhoa ja ankara vastustusta köyhälistön vapustaistelijain rivissä. Kun kapitalismin alkuaikoina koneet tekivät mahdolliseksi köyhälistön työn riiston yhä suuremmissa mittakaavassa ei yläluokka saalistamisinnossaan säälinyt edes kaikista nuorimpiakaan lapsia. Vasta kun tuo häikäilemätön riisto uhkasi käydä tuhoisaksi koko köyhälistön olemassaololle ja siten myös kapitalistien tulojen ehtymisen vastaisuudessa yhä ilmeisemmäksi, täytyi valloittajain ryhtyä rajoittamaan lasten työssäkäyttöä vielläpä huolehtimaan jossain määrin muutoinkin työväen suojelamista. Pyrittiin suunnitella samoista syistä ja samoihin tuloksiin kuin metsäläinten rauhoituksella näiden ollessa sukupolvelleen kuoleman vaarassa. Myöhemmin on tuo suojelustyö saanut suurempaa kantavuutta lakkaamatta voimistuvan työväenliikkeen käydessä siihen tarjolla käsiksi. Mutta vielä meidän päivinäkkin harjoitetaan köyhälistölasten työn riistoa vailla kammottavassa mittakaavassa. Mutta siitä huolimatta eivät yläluokan hyväntekeväisyysliikkeet pyri siihen sanallaan puuttumaan. Päinvastoin sängen usein niiden ohjelmassa on "työtaidon ja työharastuksen juurruttaminen köyhälistön lapsiin." Ne siis pyrkivät rakkaustyötä tehdessään tuloksiin, jotta voidaan pitää täysin aiemmillä, aivan rahassa arvioitavana. Ja jos eivät tuossa muodossa luokkautua valvovia jotkut hyväntekijät eväisyysyritykset ole, niin on niillä joku muu yhtä itsekäs tarkoitus. Useimmiten siten harjoitetaan uskonnollista propagandaa ja erittäin laholaiset ovat tässä työssä innostuneita. Suurimman huomion alaisiksi joutuvat lapset, sillä niiltä on helpoin vastaanottavaisuutensa takia muokata erilaisia tarkoituksia palvelemaan. Tämä työskentely on yleistä, mutta siinä eivät yläluokan jäsenet huomaa mitään rikollista. Ja toistaiseksi on todellisiin undistuksiin tähtävien liikkeidenkin ollut vaikeaa päästä tuohon saastaiseen peliin käsiksi, sillä kaikki uskonnollisuuden varjossa tapahtuva, olipa se todellisuudessa minkäluontoista tahansa, on yläluokan yksimielisen suojeluksen alaisena ja siis koskematonta.

Luokan keskuudessa eripuraisuutta ja epäluuloja.

Kaikaista harkittuina rikollisuutta on yläluokan puolelta sen hyväntekeväisyys työväenlehtokan lapsia kohtaan. Siinä sen todellinen tarkoitus on katketa hurstaimman ja tekopyhimman naamarin taakse, sen uhrit ovat työväenlehtokan heikompi jäseniä ja sen salatu seuraukset lopullisesti turmiollisimmat. Siksi se myös herättää syvintä inhoa ja ankara vastustusta köyhälistön vapustaistelijain rivissä. Kun kapitalismin alkuaikoina koneet tekivät mahdolliseksi köyhälistön työn riiston yhä suuremmissa mittakaavassa ei yläluokka saalistamisinnossaan säälinyt edes kaikista nuorimpiakaan lapsia. Vasta kun tuo häikäilemätön riisto uhkasi käydä tuhoisaksi koko köyhälistön olemassaololle ja siten myös kapitalistien tulojen ehtymisen vastaisuudessa yhä ilmeisemmäksi, täytyi valloittajain ryhtyä rajoittamaan lasten työssäkäyttöä vielläpä huolehtimaan jossain määrin muutoinkin työväen suojelamista. Pyrittiin suunnitella samoista syistä ja samoihin tuloksiin kuin metsäläinten rauhoituksella näiden ollessa sukupolvelleen kuoleman vaarassa. Myöhemmin on tuo suojelustyö saanut suurempaa kantavuutta lakkaamatta voimistuvan työväenliikkeen käydessä siihen tarjolla käsiksi. Mutta vielä meidän päivinäkkin harjoitetaan köyhälistölasten työn riistoa vailla kammottavassa mittakaavassa. Mutta siitä huolimatta eivät yläluokan hyväntekeväisyysliikkeet pyri siihen sanallaan puuttumaan. Päinvastoin sängen usein niiden ohjelmassa on "työtaidon ja työharastuksen juurruttaminen köyhälistön lapsiin." Ne siis pyrkivät rakkaustyötä tehdessään tuloksiin, jotta voidaan pitää täysin aiemmillä, aivan rahassa arvioitavana. Ja jos eivät tuossa muodossa luokkautua valvovia jotkut hyväntekijät eväisyysyritykset ole, niin on niillä joku muu yhtä itsekäs tarkoitus. Useimmiten siten harjoitetaan uskonnollista propagandaa ja erittäin laholaiset ovat tässä työssä innostuneita. Suurimman huomion alaisiksi joutuvat lapset, sillä niiltä on helpoin vastaanottavaisuutensa takia muokata erilaisia tarkoituksia palvelemaan. Tämä työskentely on yleistä, mutta siinä eivät yläluokan jäsenet huomaa mitään rikollista. Ja toistaiseksi on todellisiin undistuksiin tähtävien liikkeidenkin ollut vaikeaa päästä tuohon saastaiseen peliin käsiksi, sillä kaikki uskonnollisuuden varjossa tapahtuva, olipa se todellisuudessa minkäluontoista tahansa, on yläluokan yksimielisen suojeluksen alaisena ja siis koskematonta.

Luokan keskuudessa eripuraisuutta ja epäluuloja.

Kaikaista harkittuina rikollisuutta on yläluokan puolelta sen hyväntekeväisyys työväenlehtokan lapsia kohtaan. Siinä sen todellinen tarkoitus on katketa hurstaimman ja tekopyhimman naamarin taakse, sen uhrit ovat työväenlehtokan heikompi jäseniä ja sen salatu seuraukset lopullisesti turmiollisimmat. Siksi se myös herättää syvintä inhoa ja ankara vastustusta köyhälistön vapustaistelijain rivissä. Kun kapitalismin alkuaikoina koneet tekivät mahdolliseksi köyhälistön työn riiston yhä suuremmissa mittakaavassa ei yläluokka saalistamisinnossaan säälinyt edes kaikista nuorimpiakaan lapsia. Vasta kun tuo häikäilemätön riisto uhkasi käydä tuhoisaksi koko köyhälistön olemassaololle ja siten myös kapitalistien tulojen ehtymisen vastaisuudessa yhä ilmeisemmäksi, täytyi valloittajain ryhtyä rajoittamaan lasten työssäkäyttöä vielläpä huolehtimaan jossain määrin muutoinkin työväen suojelamista. Pyrittiin suunnitella samoista syistä ja samoihin tuloksiin kuin metsäläinten rauhoituksella näiden ollessa sukupolvelleen kuoleman vaarassa. Myöhemmin on tuo suojelustyö saanut suurempaa kantavuutta lakkaamatta voimistuvan työväenliikkeen käydessä siihen tarjolla käsiksi. Mutta vielä meidän päivinäkkin harjoitetaan köyhälistölasten työn riistoa vailla kammottavassa mittakaavassa. Mutta siitä huolimatta eivät yläluokan hyväntekeväisyysliikkeet pyri siihen sanallaan puuttumaan. Päinvastoin sängen usein niiden ohjelmassa on "työtaidon ja työharastuksen juurruttaminen köyhälistön lapsiin." Ne siis pyrkivät rakkaustyötä tehdessään tuloksiin, jotta voidaan pitää täysin aiemmillä, aivan rahassa arvioitavana. Ja jos eivät tuossa muodossa luokkautua valvovia jotkut hyväntekijät eväisyysyritykset ole, niin on niillä joku muu yhtä itsekäs tarkoitus. Useimmiten siten harjoitetaan uskonnollista propagandaa ja erittäin laholaiset ovat tässä työssä innostuneita. Suurimman huomion alaisiksi joutuvat lapset, sillä niiltä on helpoin vastaanottavaisuutensa takia muokata erilaisia tarkoituksia palvelemaan. Tämä työskentely on yleistä, mutta siinä eivät yläluokan jäsenet huomaa mitään rikollista. Ja toistaiseksi on todellisiin undistuksiin tähtävien liikkeidenkin ollut vaikeaa päästä tuohon saastaiseen peliin käsiksi, sillä kaikki uskonnollisuuden varjossa tapahtuva, olipa se todellisuudessa minkäluontoista tahansa, on yläluokan yksimielisen suojeluksen alaisena ja siis koskematonta.

Luokan keskuudessa eripuraisuutta ja epäluuloja.

Kaikaista harkittuina rikollisuutta on yläluokan puolelta sen hyväntekeväisyys työväenlehtokan lapsia kohtaan. Siinä sen todellinen tarkoitus on katketa hurstaimman ja tekopyhimman naamarin taakse, sen uhrit ovat työväenlehtokan heikompi jäseniä ja sen salatu seuraukset lopullisesti turmiollisimmat. Siksi se myös herättää syvintä inhoa ja ankara vastustusta köyhälistön vapustaistelijain rivissä. Kun kapitalismin alkuaikoina koneet tekivät mahdolliseksi köyhälistön työn riiston yhä suuremmissa mittakaavassa ei yläluokka saalistamisinnossaan säälinyt edes kaikista nuorimpiakaan lapsia. Vasta kun tuo häikäilemätön riisto uhkasi käydä tuhoisaksi koko köyhälistön olemassaololle ja siten myös kapitalistien tulojen ehtymisen vastaisuudessa yhä ilmeisemmäksi, täytyi valloittajain ryhtyä rajoittamaan lasten työssäkäyttöä vielläpä huolehtimaan jossain määrin muutoinkin työväen suojelamista. Pyrittiin suunnitella samoista syistä ja samoihin tuloksiin kuin metsäläinten rauhoituksella näiden ollessa sukupolvelleen kuoleman vaarassa. Myöhemmin on tuo suojelustyö saanut suurempaa kantavuutta lakkaamatta voimistuvan työväenliikkeen käydessä siihen tarjolla käsiksi. Mutta vielä meidän päivinäkkin harjoitetaan köyhälistölasten työn riistoa vailla kammottavassa mittakaavassa. Mutta siitä huolimatta eivät yläluokan hyväntekeväisyysliikkeet pyri siihen sanallaan puuttumaan. Päinvastoin sängen usein niiden ohjelmassa on "työtaidon ja työharastuksen juurruttaminen köyhälistön lapsiin." Ne siis pyrkivät rakkaustyötä tehdessään tuloksiin, jotta voidaan pitää täysin aiemmillä, aivan rahassa arvioitavana. Ja jos eivät tuossa muodossa luokkautua valvovia jotkut hyväntekijät eväisyysyritykset ole, niin on niillä joku muu yhtä itsekäs tarkoitus. Useimmiten siten harjoitetaan uskonnollista propagandaa ja erittäin laholaiset ovat tässä työssä innostuneita. Suurimman huomion alaisiksi joutuvat lapset, sillä niiltä on helpoin vastaanottavaisuutensa takia muokata erilaisia tarkoituksia palvelemaan. Tämä työskentely on yleistä, mutta siinä eivät yläluokan jäsenet huomaa mitään rikollista. Ja toistaiseksi on todellisiin undistuksiin tähtävien liikkeidenkin ollut vaikeaa päästä tuohon saastaiseen peliin käsiksi, sillä kaikki uskonnollisuuden varjossa tapahtuva, olipa se todellisuudessa minkäluontoista tahansa, on yläluokan yksimielisen suojeluksen alaisena ja siis koskematonta.

Luokan keskuudessa eripuraisuutta ja epäluuloja.

Kaikaista harkittuina rikollisuutta on yläluokan puolelta sen hyväntekeväisyys työväenlehtokan lapsia kohtaan. Siinä sen todellinen tarkoitus on katketa hurstaimman ja tekopyhimman naamarin taakse, sen uhrit ovat työväenlehtokan heikompi jäseniä ja sen salatu seuraukset lopullisesti turmiollisimmat. Siksi se myös herättää syvintä inhoa ja ankara vastustusta köyhälistön vapustaistelijain rivissä. Kun kapitalismin alkuaikoina koneet tekivät mahdolliseksi köyhälistön työn riiston yhä suuremmissa mittakaavassa ei yläluokka saalistamisinnossaan säälinyt edes kaikista nuorimpiakaan lapsia. Vasta kun tuo häikäilemätön riisto uhkasi käydä tuhoisaksi koko köyhälistön olemassaololle ja siten myös kapitalistien tulojen ehtymisen vastaisuudessa yhä ilmeisemmäksi, täytyi valloittajain ryhtyä rajoittamaan lasten työssäkäyttöä vielläpä huolehtimaan jossain määrin muutoinkin työväen suojelamista. Pyrittiin suunnitella samoista syistä ja samoihin tuloksiin kuin metsäläinten rauhoituksella näiden ollessa sukupolvelleen kuoleman vaarassa. Myöhemmin on tuo suojelustyö saanut suurempaa kantavuutta lakkaamatta voimistuvan työväenliikkeen käydessä siihen tarjolla käsiksi. Mutta vielä meidän päivinäkkin harjoitetaan köyhälistölasten työn riistoa vailla kammottavassa mittakaavassa. Mutta siitä huolimatta eivät yläluokan hyväntekeväisyysliikkeet pyri siihen sanallaan puuttumaan. Päinvastoin sängen usein niiden ohjelmassa on "työtaidon ja työharastuksen juurruttaminen köyhälistön lapsiin." Ne siis pyrkivät rakkaustyötä tehdessään tuloksiin, jotta voidaan pitää täysin aiemmillä, aivan rahassa arvioitavana. Ja jos eivät tuossa muodossa luokkautua valvovia jotkut hyväntekijät eväisyysyritykset ole, niin on niillä joku muu yhtä itsekäs tarkoitus. Useimmiten siten harjoitetaan uskonnollista propagandaa ja erittäin laholaiset ovat tässä työssä innostuneita. Suurimman huomion alaisiksi joutuvat lapset, sillä niiltä on helpoin vastaanottavaisuutensa takia muokata erilaisia tarkoituksia palvelemaan. Tämä työskentely on yleistä, mutta siinä eivät yläluokan jäsenet huomaa mitään rikollista. Ja toistaiseksi on todellisiin undistuksiin tähtävien liikkeidenkin ollut vaikeaa päästä tuohon saastaiseen peliin käsiksi, sillä kaikki uskonnollisuuden varjossa tapahtuva, olipa se todellisuudessa minkäluontoista tahansa, on yläluokan yksimielisen suojeluksen alaisena ja siis koskematonta.

Luokan keskuudessa eripuraisuutta ja epäluuloja.

Kaikaista harkittuina rikollisuutta on yläluokan puolelta sen hyväntekeväisyys työväenlehtokan lapsia kohtaan. Siinä sen todellinen tarkoitus on katketa hurstaimman ja tekopyhimman naamarin taakse, sen uhrit ovat työväenlehtokan heikompi jäseniä ja sen salatu seuraukset lopullisesti turmiollisimmat. Siksi se myös herättää syvintä inhoa ja ankara vastustusta köyhälistön vapustaistelijain rivissä. Kun kapitalismin alkuaikoina koneet tekivät mahdolliseksi köyhälistön työn riiston yhä suuremmissa mittakaavassa ei yläluokka saalistamisinnossaan säälinyt edes kaikista nuorimpiakaan lapsia. Vasta kun tuo häikäilemätön riisto uhkasi käydä tuhoisaksi koko köyhälistön olemassaololle ja siten myös kapitalistien tulojen ehtymisen vastaisuudessa yhä ilmeisemmäksi, täytyi valloittajain ryhtyä rajoittamaan lasten työssäkäyttöä vielläpä huolehtimaan jossain määrin muutoinkin työväen suojelamista. Pyrittiin suunnitella samoista syistä ja samoihin tuloksiin kuin metsäläinten rauhoituksella näiden ollessa sukupolvelleen kuoleman vaarassa. Myöhemmin on tuo suojelustyö saanut suurempaa kantavuutta lakkaamatta voimistuvan työväenliikkeen käydessä siihen tarjolla käsiksi. Mutta vielä meidän päivinäkkin harjoitetaan köyhälistölasten työn riistoa vailla kammottavassa mittakaavassa. Mutta siitä huolimatta eivät yläluokan hyväntekeväisyysliikkeet pyri siihen sanallaan puuttumaan. Päinvastoin sängen usein niiden ohjelmassa on "työtaidon ja työharastuksen juurruttaminen köyhälistön lapsiin." Ne siis pyrkivät rakkaustyötä tehdessään tuloksiin, jotta voidaan pitää täysin aiemmillä, aivan rahassa arvioitavana. Ja jos eivät tuossa muodossa luokkautua valvovia jotkut hyväntekijät eväisyysyritykset ole, niin on niillä joku muu yhtä itsekäs tarkoitus. Useimmiten siten harjoitetaan uskonnollista propagandaa ja erittäin laholaiset ovat tässä työssä innostuneita. Suurimman huomion alaisiksi joutuvat lapset, sillä niiltä on helpoin vastaanottavaisuutensa takia muokata erilaisia tarkoituksia palvelemaan. Tämä työskentely on yleistä, mutta siinä eivät yläluokan jäsenet huomaa mitään rikollista. Ja toistaiseksi on todellisiin undistuksiin tähtävien liikkeidenkin ollut vaikeaa päästä tuohon saastaiseen peliin käsiksi, sillä kaikki uskonnollisuuden varjossa tapahtuva, olipa se todellisuudessa minkäluontoista tahansa, on yläluokan yksimielisen suojeluksen alaisena ja siis koskematonta.

Luokan keskuudessa eripuraisuutta ja epäluuloja.

Kaikaista harkittuina rikollisuutta on yläluokan puolelta sen hyväntekeväisyys työväenlehtokan lapsia kohtaan. Siinä sen todellinen tarkoitus on katketa hurstaimman ja tekopyhimman naamarin taakse, sen uhrit ovat työväenlehtokan heikompi jäseniä ja sen salatu seuraukset lopullisesti turmiollisimmat. Siksi se myös herättää syvintä inhoa ja ankara vastustusta köyhälistön vapustaistelijain rivissä. Kun kapitalismin alkuaikoina koneet tekivät mahdolliseksi köyhälistön työn riiston yhä suuremmissa mittakaavassa ei yläluokka saalistamisinnossaan säälinyt edes kaikista nuorimpiakaan lapsia. Vasta kun tuo häikäilemätön riisto uhkasi käydä tuhoisaksi koko köyhälistön olemassaololle ja siten myös kapitalistien tulojen ehtymisen vastaisuudessa yhä ilmeisemmäksi, täytyi valloittajain ryhtyä rajoittamaan lasten työssäkäyttöä vielläpä huolehtimaan jossain määrin muutoinkin työväen suojelamista. Pyrittiin suunnitella samoista syistä ja samoihin tuloksiin kuin metsäläinten rauhoituksella näiden ollessa sukupolvelleen kuoleman vaarassa. Myöhemmin on tuo suojelustyö saanut suurempaa kantavuutta lakkaamatta voimistuvan työväenliikkeen käydessä siihen tarjolla käsiksi. Mutta vielä meidän päivinäkkin harjoitetaan köyhälistölasten työn riistoa vailla kammottavassa mittakaavassa. Mutta siitä huolimatta eivät yläluokan hyväntekeväisyysliikkeet pyri siihen sanallaan puuttumaan. Päinvastoin sängen usein niiden ohjelmassa on "työtaidon ja työharastuksen juurruttaminen köyhälistön lapsiin." Ne siis pyrkivät rakkaustyötä tehdessään tuloksiin, jotta voidaan pitää täysin aiemmillä, aivan rahassa arvioitavana. Ja jos eivät tuossa muodossa luokkautua valvovia jotkut hyväntekijät eväisyysyritykset ole, niin on niillä joku muu yhtä itsekäs tarkoitus. Useimmiten siten harjoitetaan uskonnollista propagandaa ja erittäin laholaiset ovat tässä työssä innostuneita. Suurimman huomion alaisiksi joutuvat lapset, sillä niiltä on helpoin vastaanottavaisuutensa takia muokata erilaisia tarkoituksia palvelemaan. Tämä työskentely on yleistä, mutta siinä eivät yläluokan jäsenet huomaa mitään rikollista. Ja toistaiseksi on todellisiin undistuksiin tähtävien liikkeidenkin ollut vaikeaa päästä tuohon saastaiseen peliin käsiksi, sillä kaikki uskonnollisuuden varjossa tapahtuva, olipa se todellisuudessa minkäluontoista tahansa, on yläluokan yksimielisen suojeluksen alaisena ja siis koskematonta.

Luokan keskuudessa eripuraisuutta ja epäluuloja.

Kaikaista harkittuina rikollisuutta on yläluokan puolelta sen hyväntekeväisyys työväenlehtokan lapsia kohtaan. Siinä sen todellinen tarkoitus on katketa hurstaimman ja tekopyhimman naamarin taakse, sen uhrit ovat työväenlehtokan heikompi jäseniä ja sen salatu seuraukset lopullisesti turmiollisimmat. Siksi se myös herättää syvintä inhoa ja ankara vastustusta köyhälistön vapustaistelij